

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ
τῶν Χριστουγέννων

2021^α

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου

*Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι
τῆς Ἁγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,
Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα ἀπὸ τὰ μεγάλα γεγονότα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ μέγιστο γεγονός πὺ καθόρισε καὶ διαμόρφωσε τὴν Ἱστορία, ἀφοῦ «εἰς κεφαλὴν γωνίας» τῆς μοναδικῆς αὐτῆς καμπῆς, ἐτέθη «ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς» Θεός. Εἶναι τὸ γεγονός τὸ ὁποῖο προσέδωσε νόημα στὸ παρελθὸν καὶ δημιούργησε τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρο μέλλον τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν αἰώνια σωτηρία του.

Τὰ ἱερὰ κείμενα ἀλλὰ καὶ ἡ θύραθεν γραμματεία μᾶς βοηθοῦν νὰ κατανοήσουμε ὅτι ἡ ἐνσάρκωσι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἓνας συμβολισμὸς, ὅπως οἱ ἐνσαρκώσεις τῶν διαφόρων «θεοτήτων» τῆς μυθολογίας, ἀλλὰ μίᾳ *ἱστορικῇ πραγματικότητι, ἡ ὄντως νέα πραγματικότητα*, «τὸ μόνον καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον» κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό. Ἐγινε σὲ συγκεκριμένη ἱστορικῇ στιγμῇ, ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου, σ' ἓνα συγκεκριμένο λαό, τὸν Ἰουδαϊκό, «ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ», καὶ σὲ συγκεκριμένο τόπο, στὴ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαια, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὀνομάζει τὰ Χριστούγεννα «*μητρόπολιν πασῶν τῶν ἑορτῶν*», δηλαδὴ μητέρα, πηγὴ καὶ ἀρχὴ ὅλων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἑορτῶν. Ὅλα τὰ γεγονότα, πὺ συνέβησαν μέσα στὴν ἱστορία τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἔχουν ὡς βάση καὶ θεμέλιο αὐτὸ «τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ παράδοξον Μυστήριον» ὅτι, δηλαδὴ, ὁ «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί».

Μόνον ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς μποροῦσε νὰ γεφυρώσει τὸ χάσμα πὺ δημιούργησε ἀνάμεσα στὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο ἢ πτώσι καὶ ἢ παρακοή. Μόνον ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργός, «δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο» θὰ μποροῦσε νὰ πραγματώσει τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου.

Πολὺ ἀπλᾶ ἀλλὰ καὶ μὲ πολὺ οὐσιαστικὰ λόγια διατυπώνει τὸ μέγα τοῦτο Μυστήριον ὁ Μέγας Ἀθανάσιος: «*Αὐτὸς ἐννθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν*». Ὁ Χριστὸς ἔγινε μέτοχος τῆς δικῆς μας ἀνθρώπινις φύσεως, γιὰ νὰ γίνουμε ἐμεῖς μέτοχοι τῆς θείας· ὁ Κύριος ἔγινε Υἱὸς ἀνθρώπου, γιὰ νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Τώρα ἀπομένει νὰ ἐκπληρώσουμε ἐμεῖς τὸ δικό μας χρέος. Μᾶς τὸ ὑποδεικνύει μὲ σαφήνεια ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ

Θεολόγος: *«Γενώμεθα ὡς Χριστός, ἐπεὶ καὶ ὁ Χριστὸς ὡς ἡμεῖς· γενώμεθα θεοὶ δι' αὐτόν, ἐπειδὴ κάκεῖνος δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος»*. Ἄς γίνουμε σὰν τὸν Χριστό, ἀφοῦ καὶ ὁ Χριστὸς ἔγινε σὰν καὶ μᾶς. Ἄς γίνουμε θεοὶ γιὰ χάρι Του, ἀφοῦ καὶ Κεῖνος ἔγινε γιὰ χάρι μας ἄνθρωπος.

Μὲ ταπείνωση, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνη ἐνώπιον τῆς θείας συγκατάβασης καὶ οἰκονομίας, ἃς λατρεύουμε τὸν ἀρχηγὸ τῆς σωτηρίας μας. Μὲ μετάνοια, ἃς ἀποθέσουμε στὰ πόδια Του ἀντὶ δώρων τὶς ἁμαρτίες μας. Μὲ πίστη, ἃς τὸν ἱκετεύσουμε, οὕτως ὥστε τὸ φῶς τῆς γνώσεώς Του καταυγάζει τὶς καρδιές μας, γιὰ νὰ δεχθοῦμε τὰ ἐκπληγάζοντα ἀπὸ τὸ πάνσεπτο σπῆλαιο δῶρα Του: τὴν εἰρήνη, τὴν ἀγάπη, τὴ συγχώρηση, τὸν ἁγιασμὸ καὶ τὴν πολυπόθητη σωτηρία.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐφέτος, εἶναι ἡ τεσσαρακοστὴ ἑβδομὴ χρονιά, ποὺ γιορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα μὲ μοιρασμένη τὴν πατρίδα μας, μὲ ξεριζωμένο τὸ ἓνα τρίτο τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τὶς πατρογονικὲς τοῦ ἐστίες καὶ μὲ πολλοὺς ἀδελφούς μας νὰ ἀναμένουν τὰ ἀγαπημένα τους πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ ἀγνοοῦνται.

Το γεγονός, ὅμως, ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθε στὴ γῆ γιὰ νὰ προστατεύσει τὸν ἀδικημένο καὶ νὰ βοηθήσει ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴ δικαιοσύνη, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ χάνουμε τὶς ἐλπίδες μας, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται νὰ συνεχίζουμε τὸν ἀγώνα μας. Γι' αὐτό, μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς στραμμένα πρὸς Ἐκεῖνον καὶ μὲ πίστη ἀκλόνητη στὴν ἀκαταμάχητη δύναμη τῶν δικαίων μας, ἃς συνεχίσουμε τὴν ἀγωνιστικὴ μας πορεία.

Ἄς μὴν ἀφήσουμε τὶς ψευδαισθήσεις νὰ χαλαρώσουν μέσα μας τὸ ἀγωνιστικὸ μας φρόνημα. Ἡ μέχρι σήμερα συμπεριφορὰ τοῦ εἰσβολέα δὲν μᾶς ἐπιτρέπει κανένα ἀπολύτως ἐφησυχασμὸ. Πρέπει νὰ παραμείνουμε ἐνωμένοι καὶ ἀμετακίνητοι στὴ διεκδίκηση τῶν δικαίων μας, ἄκαμπτοι καὶ ἀνυποχώρητοι στὴν ἀπαίτησή μας γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, τὴν ἐπιστροφή τῶν προσφύγων σὲ τὶς πατρογονικὲς τοὺς ἐστίες καὶ παράλληλα ἔτοιμοι ἀμυντικά, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο δυναμικῆς ἀναμέτρησης, ἀφοῦ ὅσο καὶ ἂν τὸ ἀπευχόμαστε, μὰ τέτοια ἀναμέτρηση, δὲν θὰ διστάσει νὰ μᾶς τὴν ἐπιβάλλει ἡ βουλμία καὶ τὰ ἐπεκτατικὰ σχέδια τοῦ εἰσβολέα.

Μὲ πίστη ἀκδράδαντη πρὸς τὸν Θεό, ποὺ ἦλθε στὴ γῆ γιὰ τὴ σωτηρία μας καὶ τὴν ἐπικράτηση τῆς δικαιοσύνης, καὶ μὲ πεποίθηση στὴν τελικὴ κατίσχυση τῶν δικαίων μας, ἐκφράζουμε τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης μας, κατὰ τὴ μεγάλη τούτη ἑορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης. Ἄς ἀφήσουμε τὴν ἀκτινοβολία τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Χριστοῦ νὰ φωτίζει τὴ ζωὴ μας καὶ ἃς γίνουμε ἐμεῖς δοχεῖα καὶ ἀγωγοὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι ὁ Θεὸς *«ἐπτώχευσε δι' ἡμᾶς πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσωμεν»* (Β' Κορ. 8, 9). Συνεπῶς, ἃς πλουτίσουμε καὶ ἐμεῖς τὶς ψυχὲς

τῶν πονεμένων ἀδελφῶν μας μὲ τὴ χαρὰ ποὺ δίνει τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης. Ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ προσφέρουμε τὶς ψυχές μας ὡς κατάλυμα στὸν Χριστὸ καὶ νὰ μετᾶσχουμε στὴ χαρὰ τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεώς Του.

Τέλος, ἀπευθύνουμε χαιρετισμὸ ἀγάπης καὶ εὐλογίας πρὸς ὄλο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰδιαίτερα, πρὸς τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωβισμένους καὶ πρὸς τὶς οἰκογένειες ποὺ ἀναμένουν τὰ ἀγνοούμενα παιδιὰ τους. Εὐχόμαστε ἐκ βάθους ψυχῆς, ὅπως ὁ ἐνανθρωπήσας Χριστὸς στηρίζει ὅλους. Ἰδιαίτερες εὐχές ἀπευθύνουμε καὶ πρὸς τὴν ἡγεσία τῆς πατρίδας μας, ὥστε νὰ χειρίζεται τὸ ἐθνικὸ μας θέμα μὲ πνεῦμα ὁμοψυχίας καὶ ἀγωνιστικότητας.

Ἄς ἔχουμε τὰ βλέμματα τῶν ψυχῶν μας ἐστραμμένα πάντοτε πρὸς τὸν ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθέντα Κύριο, καὶ ἄς τὸν παρακαλοῦμε μὲ θέρημ ψυχῆς γιὰ τὴ σωτηρία μας καὶ γιὰ τὴ δικαίωση τῶν ἀγῶνων τοῦ λαοῦ μας, ὥστε σύντομα νὰ ἠχήσουν οἱ καμπάνες καὶ στοὺς σκλαβωμένους, σήμερα, ἱεροὺς ναοὺς μας.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,
Χριστούγεννα 2021.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

ὁ κτπρσ χρυσόσσημω

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παρούσης Ἐγκυκλίου κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

